

prima instanță: S. Gîrbu

dosarul nr. 3rh-44/16

instanța de apel: D. Manole, E. Fistican, S. Arnăuț

instanța de recurs: V.Doagă, A.Cobăneanu, Iu.Oprea, D. Mardari, G. Stratulat

Î N C H E I E R E

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii Ala Cobăneanu, Iuliana Oprea, Oleg Sternioală, Galina Stratulat

examinînd cererea de revizuire depusă de către Inspectoratul de Poliție Buiucani, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Străisteanu Gheorghe împotriva Inspectoratului de Poliție Buiucani cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016, prin care a fost admis recursul declarat de către Străisteanu Gheorghe, casate integral decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015 și hotărîrea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 15 iunie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere parțială a acțiunii

c o n s t a t ă :

La 10 septembrie 2014 Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Buiucani cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 08 august 2014 a expediat în adresa Inspectoratului de Poliție Buiucani cerere privind eliberarea unei confirmări de aflare a lui în incinta Inspectoratului la data de 07 august 2014. Cererea în cauză a fost recepționată de pîrît la 10 august 2014.

Conform art. 16 al. (1) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, informațiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai tîrziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație.

Susține că prin cererea din 08 august 2014 s-a solicitat doar o confirmare, care nu necesita o studiere sau examinare complexă, astfel aceasta urma a fi eliberată timp de 15 zile. Cu toate acestea însă, careva răspuns Străisteanu Gheorghe nu a primit, din care cauză acesta a sesizat instanța de judecată cu prezenta acțiune.

În temeiul Legii privind accesul la informație, Legii contenciosului administrativ, art. 1398 și art. 1404 Cod civil cere reclamantul constatarea încălcării dreptului lui la informație, obligarea Inspectoratului de Poliție Buiucani de a examina cererea din 08 august 2014 conform prevederilor legislației în vigoare, iar prin prisma art. 1422 și 1423 Cod civil cere repararea prejudiciului moral de 2200 lei cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termenul

prevăzut de lege a cererii din 08 august 2014 și prin refuzul de a nu furniza informația solicitată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 15 iunie 2015, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Străisteanu Gheorghe și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 15 iunie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016, a fost admis recursul declarat de Străisteanu Gheorghe, casate integral decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015 și hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 15 iunie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind constatată lezarea dreptului lui Străisteanu Gheorghe de a primi răspuns la cererea din 08 august 2014 și dispusă încasarea de la Inspectoratul de Poliție Buiucani în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe a prejudiciului moral în sumă de 100 lei.

La 01 aprilie 2016 Inspectoratul de Poliție Buiucani a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, cerînd admiterea acesteia, casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016 și încetarea procedurii.

Drept temei de revizuire Inspectoratul de Poliție Buiucani a invocat prevederile art. 449 lit. b) CPC care indică că, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Astfel, la 07 august 2015 Străisteanu Gheorghe fiind citat legal de către ofițerul de urmărire penală Neaga Doina, s-a prezentat la Inspectoratul de Poliție Buiucani pentru a depune declarații pe marginea unei plîngerii anterior înregistrate de intimat.

Ulterior, la 13 august 2015 prin cererea nr. 14455 intimatul a cerut eliberarea unei confirmări despre prezența lui în incinta subdiviziunii de poliție la data și ora care tot d-lui a indicat-o în cerere.

Conform art. 6 al. (1) și al. (3) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept. Informațiile oficiale nedocumentate, care se află în posesia furnizorilor (persoanelor responsabile ale acestora), vor fi puse la dispoziția solicitanților în ordine generală.

Conform art. 8 al. (1) al Legii cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994, petițiile se examinează de către organele corespunzătoare în termen de 30 de zile lucrătoare.

Deci, avînd în vedere că intimatul a primit răspuns la cererea lui din 13 august 2015 la data de 11 septembrie 2015, rezultă că nu sunt temeinice circumstanțele de lezare în drepturi a petiționarului Străisteanu Gheorghe, în cazul în care legea oferă furnizorului de informații termen de 15 zile lucrătoare pentru examinarea cererii și eliberarea informației. Ba mai mult, potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 433 din 26 decembrie 1990 cu privire la zilele comemorative,

zilele de sărbătoare și zilele de odihnă în Republica Moldova, la pct. 2 – se declară zile de odihnă – ziua de 27 august „Ziua independenței RM” și ziua de 31 august - sărbătoarea „Limba noastră”. Respectiv, bugetarii nu au activat în zilele de 27,28,29,30, 31 august, fiind declarate prin hotărâre zile nelucrătoare, astfel un simplu calcul numeric a zilelor nelucrătoare declarate se constată încadrarea la eliberarea informației și în termenul prevăzut de Legea nr. 982 din 11 mai 2000.

Un alt aspect important îl constituie faptul că conform art. 12 al Legii privind accesul la informație, cererea scrisă, privind solicitarea accesului la informațiile oficiale, urmează să conțină: detalii suficiente și concludente pentru identificarea informației solicitate (a unei părți sau unor părți ale acesteia); modalitatea acceptabilă de primire a informației solicitate.

Or, din conținutul cererii solicitantului rezultă că acesta nici nu a binevenit să indice detaliile necesare prevăzute de norma materială enunțată mai sus.

În circumstanțele enunțate, reiese cu certitudine că la materialele cauzei este anexat răspunsul Inspectoratului de Poliție Buiucani cu nr. 20942 prin care se confirmă incontestabil că cererea petiționarului din 13 august 2014 a fost soluționată, iar răspunsul i-a fost expediat la 11 septembrie 2014.

Eronat a fost dispusă și încasarea prejudiciului moral, în situația în care materialele cauzei nu conțin vreun element susceptibil pentru a fi posibil de ajuns la concluzia că dreptul petiționarului ar fi fost încălcat, iar valorile morale afectate prin această încălcare este de o importanță și rezonanță social majoră, iar pentru intimat ar fi avut un impact profund. Mai mult ca atât, jurisprudența și practica CEDO instituie că oricum simpla constatare a încălcării dreptului petiționarului furnizează prin sine o satisfacție echitabilă suficientă, în raport cu pretinsul drept încălcat, pentru prejudiciul moral eventual suferit de intimat.

Și Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 30 octombrie 2009 prevede că dacă pârîtul a satisfăcut acțiunea reclamantului în cadrul soluționării cauzei, iar reclamantul nu renunță la acțiune, atunci instanța va examina fondul cauzei și va emite o hotărâre de admitere a acțiunii, indicînd în dispozitivul hotărîrii că hotărîrea nu se pune în executare.

În calitate de revizuint, consideră că cerințele și împrejurările care conturează condițiile și motivele sus menționate au fost relatate pe înțeles, iar probațiunea se structurează sub aspect legat de formularea în termen a revizuirii și motivul propriu zis al acesteia.

În conformitate cu art.452 alin.(1) și (3) CPC, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

Articolul 452 al.(3) din Codul de procedură civilă care prevede comunicarea participanților la proces a locului, datei și orei ședinței de judecată, nu a fost modificat.

În conformitate cu art.444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Conform art.6 al.(7) din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Coroborînd prevederile art.452 al.(1) CPC cu art.444 al aceluiași cod, care este modificat printr-o lege ulterioară ce promovează soluții diferite privitor la citarea și participarea părților, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinează cererea de revizuire în lipsa participanților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele motive.

În conformitate cu art.453 al.(1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărîrii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărîrii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Colegiul relevă că, Inspectoratul de Poliție Buiucani la înaintarea cererii de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b) CPC.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În cazul în care se invocă temeiul prevăzut de art.449 lit. b) CPC, este important ca circumstanțele sau faptele date existente obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărîrii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărîrea judecătorească devine irevocabilă.

Circumstanțele nou-descoperite constituie totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, avînd putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuientului anterior, dar existau pînă la momentul pronunțării hotărîrii, care să fie descoperite după ce hotărîrea judecătorească a devenit irevocabilă, și dacă revizuientul dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Elemente de fapt, la rîndul său, ca modalitate a probării circumstanțelor, constituie, în conformitate cu art.117 al.(2) CPC, explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea pricinii, depozitiile martorilor, înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, concluziile experților.

Deci, relevînd cele enunțate mai sus, Colegiul remarcă că revizuientul la invocarea temeiului prevăzut de art. 449 lit. b) CPC nu a prezentat careva probe concludente și pertinente care să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărîrii)

instanței de judecată, legalitatea căreia se contestă prin prezenta cerere de revizuire.

Ba mai mult, alegațiile revizuietului de facto repun în discuție fapte și împrejurări care au fost examinate și analizate minuțios de instanța de recurs, iar scopul acestora este de a obține o nouă examinare a chestiunii decât o revizuire propriu-zisă prevăzută de articolul 449-453 al Codului de procedură civilă.

Colegiul mai relevă că, unul din aspectele fundamentale ale statului de drept este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cauza *Brumărescu contra Romaniei și Roșca contra Moldovei*).

Securitatea juridică presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă soluționare a cauzei. Competența instanțelor judecătorești ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată drept un recurs în anulare, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de către Inspectoratul de Poliție Buiucani ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, 453 al.(1) lit. a) și art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Inspectoratul de Poliție Buiucani, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Străisteanu Gheorghe împotriva Inspectoratului de Poliție Buiucani cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iuliana Oprea

Oleg Sternioală

Galina Stratulat